

Indtægt, som Statskassen nu skulde have, for selv at kunne bestride alle de særlige Udgifter, som hidtil have været præsterede af de enkelte Classer. At de ubegværede Kjøbstæder efter deres rette Ansættelsesmaade ikke faae en Trediedeel af det, hvorefter de siden have deeltaget i Udgifterne, men egentlig deres fulde Ansættelsessum, det følger jo deraf, at det er en fælles Maalestof, som har været anvendt paa alle Kjøbstæder, først efter flere complicerede Systemer, senere fra 1842, efter Folkemængden, og nu, efter Lovudkastet vil det jo for Fremtiden være efter en Blanding af Assurancesummer og Folkemængde. Saafernt dette System er rigtigt — og det er ikke modbevist af den ærede Taler, at det ikke er saa — saa er ogsaa det nærværende System, som vil ramme de ubegværede Kjøbstæder, retfærdigt.

Formanden: Den ærede 4de Landstingsmand for 8de Valgkreds har Ordet.

Boigt: Jeg frasalder Ordet.

Orsted: Med Hensyn til, hvad der blev sagt om den forrige Regjerings Principer, saa skal jeg henholde mig deels til, hvad den høitærede Indenrigsminister har anført, deels til, hvad der er anført af det høitærede Medlem af den forrige Regjering. Jeg skal blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til, at Amtmandens Gagering blev udredet af Amtsrepartitionensfonden. Jeg troer dog, at den nærmeste Grund dertil laa deri, at Finansernes Tilstand paa den Tid ikke var af den Bessaffenhed, at de turde paatage sig nye Byrder, og at derfor det Tillæg, som Amtmandene høilig trængte til, blev udredet paa extraordinair Maade. Dette forekommer mig at være Noget af det mindst Heldige, som man har gjort med Hensyn til den Maade, hvorpaa Udgifterne skulde fordeles; men i det Hele taget troer jeg, at man har havt ret god Grund til, naar man havde Udgifter, som angik visse enkelte Forhold og nærmere interesserede visse Districter end det Hele, at man da dækkede dem ved specielle Skatter. Jeg skal ogsaa, med Hensyn til, hvad jeg nylig bemærkede om, at Finansernes Tilstand paa den Tid var saaledes, at de ikke kunde indlade sig paa en ny Klasse af Udgifter, bemærke, at, da der 1803 blev tænkt paa at opføre nye Straffe-

anstalter her i Landet, saa blev det ligefrem antaget, at det maatte lignedes paa Hartkornet. Men i 1844 resolveredes det, at Udgifterne paa nye Straffeanstalter skulde overtages af Finanserne. Det var fordi Finansernes Tilstand virkelig var kommen paa en saadan Fod, at de turde vove at bære denne Udgift, som var overmaade betydelig, ved Hjælp af deres øvrige Indtægter. Jeg skal ingenlunde paastaae, at Alt, hvad der vedkommer Fordelingen af Byrder, i ældre Tider har været aldeles heldigt; men at der har ligget en Følelse for Retfærdigheden til Grund derfor, og at det ikke er aldeles vilkaarligt, at man har indført visse specielle, særskilte Skatter, det tør jeg paastaae, ligesom jeg ogsaa tør paastaae, at det Princip aldeles ikke lader sig gjenneføre, som Udvalget har opstillet, at alle Byrder, som føre til at fyldestgjøre Statsformaal, bør fordeles paa hele Staten, men at der er Meget af det, som ogsaa hører med under Statens Forsorg, som ogsaa har saa megen local og speciel Interesse for visse Provindser eller for visse Communer, at de bør fortrinnsvis betale det, og der er en stor Masse af Udgifter af det Slags, som slet ikke ere blevne berørte ved den forelagte Lov. Der er blevet sagt, at jeg skulde have yttret, at det var en stor Fordeel at have Indqartering. Det har jeg aldrig sagt. Jeg har kun sagt, at Indqartering ogsaa medførte sine Fordele, saa at man maa veie dem mod Byrderne og ikke kan være besejret til at antage, at de begværede Kjøbstæder have og faae alle Byrderne erstattede saa fuldstændigt, som om Indqarteringen ikke var dem til Fordeel. Jeg har ogsaa bemærket, hvorledes de forskjellige Kjøbstæders forskellige Stilling og Bessaffenhed gjør, at det ingenlunde kan være lige fordelagtigt for dem at have Indqartering, og at navnlig de Kjøbstæder, som ellers have anden rigelig Næring, hvor Hunsleien er dyr og slegt, at de neppe kunne have den Fordeel af Indqartering, som de mindre Kjøbstæder. Tøvrigt at veie det One mod det Andet, at bedømme, om det Bedest, der hidtil er givet, er for stort eller for lille, og i hvilken Grad det bør forhøjes, er jo meget vanskeligt. Man hører fra de begværede Byer Klager over,